

mi, herunder finanspolitikken, hvis man vil skabe beskæftigelse, og rente- og valutapolitikken erstattes med bøder og pålæg til finanspolitikken.

At ØMU'en skulle være til gavn for beskæftigelsen, har vi også til gode at opleve. Arbejdsløsheden i de elleve eurolande er steget op gennem 1990'erne og er nu på det højeste i OECD. Samtidig er der skåret kraftigt i de offentlige investeringer for at opfylde ØMU-kriterierne. ØMU indebærer ikke, at vi blot får en uskyldig økonomi. Den har indbygget i sig, at man skal tage mere hensyn til inflation end til beskæftigelsen – til skade for beskæftigelsen.

Jeg kan nu konstatere, at regeringen og et flertal af partier har indledt en kampagne for at få dansk tilslutning til ØMU'en godkendt, men i SF er vi altså fortsat overbevist om, at ulemperne ved ØMU'en er langt større end fordelene ved at være med.

Så til forsvarsforbeholdet. Det har været et begivenhedshårdt år for den europæiske sikkerhed. For cirka et år siden var den tilspidsede konflikt i Kosovo med til at sætte skub i debatten om vores fælles forsvar. Det er nu 4 måneder siden, at Kosovokrigen blev afsluttet, og selv om freden langtfra er sikret, ja, så er vi dog – og desværre – blevet en del erfaringer rigere, hvad angår europæisk sikkerhed.

På mange måder var EU's håndtering af krisen i Kosovo en fiasko. Det var ikke primært en militær fiasko, men det var en civil fiasko. EU havde i mindst 10 år haft mulighed for at reagere på undertrykkelsen af albanerne. Der var alle muligheder for en tidlig forebyggende indsats, men der var ikke vilje her og enighed mellem EU-landene til at gribe ind, før konflikten var så tilspidset, at mulighederne for en fredelig løsning var forpasset, i hvert fald efter EU's og NATO's mening.

Det er også værd at hæfte sig ved, at nok kunne NATO og EU føre krig, men de kunne ikke skaffe fred. Først efter langvarige forhandlinger, hvor russerne blev inddraget, lykkedes det.

Det sidste år med Kosovo viser, at svaret på Kosovo og tilsvarende kriser ikke er opbygning af en ny militær organisation i Europa. Der er derimod behov for en styrkelse af den bløde sikkerhedspolitik, af den civile krisestyring, og for opbygning af en europæisk sikkerhedsstruktur, der omfatter alle europæiske lande. Vi vil derfor afvise at støtte planerne om opbyg-

ning af militære komiteer og en forsvarsstab i EU.

SF kan godt støtte, at man samarbejder på mellemstatsligt plan om det, man kan kalde de nedre Petersberg-opgaver, altså de rent humanitære aktioner, forebyggende indsatser osv., men vi vil ikke være med til opbygning af nye militære strukturer. Vi kan godt være med til et samarbejde om minerydning, men ikke et EU-militær og heller ikke, at NATO bruges som en del hertil.

Vi er samtidig alvorligt bekymrede for, at disse nye tiltag på det militære område kan bremse udvidelsen af EU. NATO-udvidelsen gav store problemer i forhold til Rusland, til NATO og til USA, og når der ikke har været problemer i forhold til Rusland omkring udvidelsen af EU, skyldes det givet, at EU indtil videre overvejende har været økonomisk og civilt.

Når EU får en militær dimension, er det en helt anden sag. Så kan det pludselig opfattes som en militær trussel at udvide EU med Polen eller Tjekkiet, for slet ikke at tale om de baltiske lande. Estland, Letland, Litauen står ikke over for at blive medlemmer som NATO-lande, bl.a. af hensyn til forholdet til Rusland. En militær opbygning af EU kan måske bringe deres medlemskab i fare, og det ville være en ulykkelig situation.

Til sidst noget om den store opstandelse om forbeholdene, hvor de nu begynder at virke. Det kan vel ikke være nogen overraskelse for de mange partier, der tilsluttede sig det nationale kompromis, at det skulle virke. Alle vidste dengang, at det betød, at de andre ville gå videre, og at der derfor ville være nogle områder, hvor vi ikke var med.

Jeg skal afslutningsvis fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til at arbejde for et fleksibelt Europa, der letter optagelse af nye lande i EU, og Folketinget udtaler, at forbeholdene fortsat er væsentlige elementer i en langsigtet dansk Europapolitik«. (Forslag til vedtagelse nr. V 5).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se foran). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.